

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 103/23

Luxemburg, 15 juni 2023

Conclusie van de advocaat-generaal in zaak C-330/22 | Friends of the Irish Environment
(Vangstmogelijkheden boven nul)

Overbevissing: volgens advocaat-generaal Ćapeta vereist de basisverordening inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid dat de Raad vanaf 2020 de vangstbeperkingen op een duurzaam niveau vaststelt

De advocaat-generaal geeft het Hof dus in overweging om delen van een verordening van de Raad waarbij vangstbeperkingen voor bepaalde bestanden onder een duurzaam niveau worden vastgesteld, ongeldig te verklaren

Ieder jaar stelt de Raad visquota vast voor de wateren van de Europese Unie. Daarbij moet de Raad zich houden aan wetenschappelijk advies. **Volgens het wetenschappelijk advies voor 2020** van de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES) **moesten de quota voor onder andere kabeljauw, wijting en schol op nul worden vastgesteld**. Anders zou de reproductiesnelheid van die visbestanden in het gedrang komen, zodat er op lange termijn niet meer duurzaam zou kunnen worden gevestigd.

Ondanks dat advies heeft de Raad in zijn verordening tot vaststelling van de visquota voor 2020 (de verordening van 2020)¹ besloten om de visquota voor onder andere kabeljauw, wijting en schol boven nul vast te stellen voor de gevallen waarin deze visbestanden worden gevangen als onvermijdelijke „bijvangst” tijdens visserijactiviteiten die in feite zijn gericht op andere „doelbestanden”.

Ierland heeft op basis van deze verordening deze visquota voor zijn wateren ingevoerd. De NGO Friends of the Irish Environment heeft deze nationale maatregelen bij de Ierse rechter aangevochten en daarmee indirect de geldigheid van de verordening van 2020 ter discussie gesteld. De belangrijkste stelling van deze milieuorganisatie is dat de vaststelling van quota voor de genoemde visbestanden boven nul in weerwil van een andersluidend wetenschappelijk advies, ingaat tegen de basisverordening van de Unie inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB-basisverordening).²

In haar conclusie van vandaag legt advocaat-generaal Tamara Ćapeta uit dat de GVB-basisverordening de Raad in het algemeen toestaat om bij de vaststelling van de jaarlijkse visquota's een afweging te maken tussen het duurzaamheidsideaal en sociaaleconomische doelen, die met elkaar concurreren.

¹ Verordening (EU) 2020/123 van de Raad van 27 januari 2020 tot vaststelling, voor 2020, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn (PB 2020, L 25, blz. 1) (hierna: „verordening van 2020”).

² Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en besluit 2004/585/EG van de Raad (PB 2013, L 354, blz. 22) (hierna: „GVB-basisverordening”).

De Uniewetgever heeft echter 2020 aangewezen als het uiterste tijdstip waartegen de commerciële visvangst voor *alle visbestanden* in de wateren van de Unie duurzaam moet zijn. De Uniewetgever heeft de Raad voor de verwezenlijking van deze doelstelling niet de beoordelingsbevoegdheid geboden om rekening te houden met sociaaleconomische factoren. Door 2020 als vaste tijdslimiet voor de duurzame visvangst in de wateren van de Unie te nemen, had de Uniewetgever dus de bedoeling om de Raad ervan te weerhouden economische belangen op korte termijn voorrang te geven op het overkoepelende langetermijndoel van duurzame visvangst.

Aangezien deze beslissing om duurzame visquota te eisen voor alle vissoorten geldt, kon de Raad bij het vaststellen van de visquota voor 2020 voor de betrokken visbestanden geen onderscheid maken tussen „doelvangst” en „bijvangst”.

In haar conclusie licht de advocaat-generaal ook toe dat deze keuze van de wetgever om per 2020 duurzame visquota te eisen niet is gewijzigd door de verordening betreffende de westelijke wateren.³

Door de visquota voor 2020 voor sommige visbestanden **boven nul vast te stellen** ofschoon die quota als niet duurzaam waren aangemerkt, heeft de **Raad** dus **de bevoegdheid overschreden** die hem door de Uniewetgever was toegekend. De advocaat-generaal geeft **het Hof daarom in overweging de verordening van de Raad deels ongeldig te verklaren**, voor zover daarin de visquota voor de betrokken bestanden in de wateren rond Ierland voor 2020 boven nul zijn vastgesteld.

Aangezien de verordening van de Raad eind 2020 is vervallen, **stelt de advocaat-generaal** evenwel **voor om de gevolgen in de tijd** van de ongeldigverklaring **te beperken**. Anders zou deze ongeldigverklaring ernstige repercussies kunnen hebben voor een groot aantal rechtsverhoudingen die te goeder trouw zijn aangegaan.

NOTA BENE: De conclusie van de advocaat-generaal bindt het Hof van Justitie niet. De advocaten-generaal hebben tot taak, in volledige onafhankelijkheid het Hof een juridische oplossing te bieden voor het concrete geschil. De rechters van het Hof beginnen vandaag met de beraadslagingen over het arrest, dat op een latere datum zal worden gewezen.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) wordt gepubliceerd op de website CURIA op de dag waarop de conclusie wordt genomen.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Volg ons!

³ Verordening (EU) 2019/472 van het Europees Parlement en de Raad van 19 maart 2019 tot vaststelling van een meerjarenplan voor bestanden die worden gevangen in de westelijke wateren en daaraan grenzende wateren en voor de visserijen die deze bestanden exploiteren, tot wijziging van verordeningen (EU) 2016/1139 en (EU) 2018/973, en tot intrekking van verordeningen (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007 en (EG) nr. 1300/2008 (OJ 2019 L 83, p. 1) van de Raad (hierna: „verordening betreffende de westelijke wateren”).